

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23 czerwca 2022 roku

Wnioskiem z dnia 07 kwietnia 2022 roku, sprecyzowanym w piśmie z datą w nagłówku „dnia 20 czerwca 2022 roku” (data prezentaty: 2022-06-22, k. 28 akt) uprawniony (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. domagał się zabezpieczenia, przed wszczęciem postępowania, przysługującego mu w stosunku do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. roszczenia o zapłatę kwoty 14 159,76 złotych tytułem należności głównej, a także o zapłatę odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od tej kwoty i kosztów postępowania – poprzez zajęcie – do sumy zabezpieczenia w kwocie 19 392,43 złotych – wierzytelności obowiązanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ż. znajdujących się na należących do niego rachunkach bankowych o numerach: (...), (...), (...) i (...) oraz o wyznaczenie uprawnionemu dwutygodniowego terminu do wytoczenia powództwa.

W uzasadnieniu uprawniony wskazał, że w listopadzie 2020 roku przyjął od obowiązanego zlecenie na produkcję i montaż dwóch bram segmentowych w miejscowości S. i wystawił w związku z tym fakturę pro forma na kwotę 10 000 złotych, którą obowiązanym uregulował. Następnie po zamontowaniu bram, wnioskodawca wystawił fakturę na kwotę 12 437,76 złotych. Nadto obowiązanym dokonał także mailowo zamówienia na dostarczenie przez wnioskodawcę części zamiennych do bram, co zostało wykonane i za co uprawniony wystawił fakturę na kwotę 1 722 złotych. Jednocześnie obowiązanym potwierdził pismem z dnia 21 września 2021 roku, że zaksięgował obie powyższe faktury i w związku z brakiem płatności należności dokonał korekty podatku VAT od przyjętych, a niezapłaconych faktur.

Uprawniony powołał się również na wykazanie interesu prawnego na podstawie art. 730¹ § 2¹ k.p.c. podnosząc dodatkowo, że z danych publicznie dostępnych wynika, że pozwany ze względu na ciężką sytuację finansową uzyskał rozłożenie na raty należności podatkowej. Powyższe zaś wskazuje na to, że sytuacja majątkowa obowiązanego jest na tyle zła, że nie jest w stanie jednorazowo uregulować swoich zobowiązań wobec uprawnionego i nie reaguje nawet na wezwania do zapłaty.

W ocenie Sądu wnioski o udzielenie zabezpieczenia jest zasadny i zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. W myśl art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Z kolei zgodnie z § 2 tego przepisu interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Stosownie zaś do art. 730¹ § 2¹ k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia uważa się za uprawdopodobniony, gdy żądającym zabezpieczenia jest powód dochodzący należności zapłaty z tytułu transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku gdy wartość tej transakcji nie przekracza siedemdziesięciu pięciu tysięcy złotych, a dochodzona należność nie została uregulowana i od dnia upływu terminu jej płatności upłynęły co najmniej trzy miesiące. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należyłą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę (§ 3).

W świetle powyższego kwestią zatem zasadniczą – wobec treści wniosku – była ocena, czy wnioskodawca zdołał uprawdopodobnić swoje roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia w rozumieniu art. 730¹ § 2¹ k.p.c. lub 730¹ § 2 k.p.c., a tym samym, czy doszło do ziszczenia się przesłanek warunkujących zasadność wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia.

Ze względu na specyfikę postępowania zabezpieczającego jako przyspieszonego i odformalizowanego przyjmuje się, że uprawdopodobnienie nie wymaga niepodważalnych dowodów istnienia roszczenia, jednak nie oznacza to, że każde twierdzenie uprawnionego o istnieniu roszczenia stanowi jego uprawdopodobnienie. Uprawdopodobnienie oznacza, że należy przedstawić i należyście uzasadnić podnoszone twierdzenia, które mogą zostać uznane za uprawdopodobnione, gdy jest szansa na ich istnienie, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że Sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez strony materiału dowodowego niekoniecznie odpowiadającego wymogom stawianym dowodom przeprowadzanym w toku procesu (por. art. 243 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Uprawdopodobnienia nie można bowiem utożsamiać z udowodnieniem roszczenia, stanowi ono bowiem niejako surogat dowodu – nie daje pewności, lecz jedynie wiarygodność określonego faktu.

Uprawdopodobnienie roszczenia przez wnioskodawcę oznacza więc przytoczenie takich okoliczności, z których będzie wynikać, że roszczenie mu przysługuje, a okoliczności te będą przez niego uprawdopodobnione, tj. poparte źródłami. Można zatem powiedzieć, że przesłanka ta będzie spełniona, jeśli wnioskodawca przedstawi materiał, niekoniecznie spełniający wymogi stawiane przez przepisy o postępowaniu dowodowym, z którego można jednak wynieść ze znacznym stopniem prawdopodobieństwa, że roszczenie rzeczywiście istnieje. Roszczenie jest zatem uprawdopodobnione, gdyż *prima facie* istnieje znaczna szansa na jego istnienie, co nie wyklucza jednak tego, że w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego oraz po przeprowadzeniu dowodów w toku postępowania okaże się, że powództwo nie jest zasadne. Istotą postępowania zabezpieczającego jako postępowania incydentalnego nie jest bowiem uznanie dochodzonego roszczenia za udowodnione, ale jedynie za uprawdopodobnione, czemu służy jedynie pobieżna analiza dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego. Możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania dowodowego, do wniosku o niezasadności roszczenia jest oczywistym założeniem tej instytucji.

Zdaniem Sądu na dzień wydania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia wnioskujący uprawdopodobnił istnienie roszczenia w tym sensie, że istnieją podstawy do uznania, że przysługuje mu roszczenie o zapłatę. W niniejszej sprawie zostało uprawdopodobnione, że strony zawarły umowę dotyczącą sprzedaży i montażu bram oraz sprzedaży części zamiennych, powód przedłożył bowiem nie tylko faktury, ale i potwierdzenie uregulowania przez obowiązanego zaliczki (faktura numer (...)). Co więcej, z pisma samego obowiązanego z datą w nagłówku „dnia 21 września 2021 roku” (k. 9 akt) wynika, że faktury numer (...) (pozostała część ceny za bramy z montażem) oraz numer (...) (cena za części zamienne i transport) zostały przez obowiązanego przyjęte, nie zostały zaś opłacone, w związku z czym obowiązanym dokonał korekty podatku VAT.

Dokumenty te wprawdzie nie stanowią niepodważalnego dowodu istnienia roszczenia uprawnionego zarówno co do zasady, jak i wysokości, niemniej jednak w świetle tych dowodów istnieje duża szansa, że dochodzone roszczenie istnieje.

Nadto, w ocenie Sądu, uprawniony wykazał istnienie drugiej przesłanki zabezpieczenia roszczenia w postaci interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

Zgodnie z powołanym wyżej art. 730¹ § 2¹ k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia uważa się za uprawdopodobniony, gdy żądającym zabezpieczenia jest powód dochodzący należności zapłaty z tytułu transakcji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 8 marca 2013 roku o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, w przypadku gdy wartość tej transakcji nie przekracza siedemdziesięciu pięciu tysięcy złotych, a dochodzona należność nie została uregulowana i od dnia upływu terminu jej płatności upłynęły co najmniej trzy miesiące. Zgodnie z art. 4 pkt. 1 ustawy z dnia 08 marca 2013 o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022, poz. 893) użyte w ustawie określenia oznaczają – transakcja handlowa – umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony, o których mowa w art. 2 zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. W niniejszej sprawie wnioskodawca (uprawniony) dochodzi zapłaty z tytułu umowy sprzedaży bram i części zamiennych wraz z usługą ich montażu, zaś uprawniony i obowiązanym zawarli te umowy w związku z wykonywaną działalnością gospodarczą. Roszczenie objęte wnioskiem wynika więc z transakcji handlowych w rozumieniu dnia 08 marca 2013 o przeciwdziałaniu nadmiernym

opóźnieniom w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2022, poz. 893). Wartość transakcji zgodnie z przedłożonymi dokumentami nie przekracza natomiast 75 000 złotych, zaś termin płatności minął w maju 2021 roku (a więc niemalże rok przed złożeniem wniosku o zabezpieczenie).

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości Sądu, że uprawniony posiada również interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 730 k.p.c. w zw. z art. 730¹ § 2¹ k.p.c. w zw. z art. 733 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia wyznaczając uprawnionemu termin dwóch tygodni na wytoczenie powództwa o zapłatę.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

6. (...)

7. (...)

8. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 12 sierpnia 2022 roku